

Liefde voor Malawi

Hans en Gerrie Kasbergen

Nieuwsbrief 8, september 2016

Vakantie

De vakantieperiode ligt weer achter ons. Echt op vakantie gaan we hier niet, soms een dag naar het meer, Lake Malawi, en dat is het dan wel.

Nu was het deze keer wel een bijzondere vakantie, georganiseerd door World Servants. Samen met 34 jongeren uit onze ondersteunde gemeenten zijn we in een heel erg afgelegen gehucht geweest om samen een basisschool te bouwen met twee klaslokalen en een huis voor een leraar.

De lokale kerk hier in Malawi had samen met World Servants veel voorbereidingen getroffen dus de plaatselijke bevolking was vol verwachting toen we met al de werkers aankwamen. Inmiddels was het donker maar het hele dorp was uitgelopen om ons te ontvangen met zang en dans. "Hier hebben we jaren op gewacht en voor gebeden", reageerde een oude man emotioneel. Al vroeg in de ochtend was er gemakker van een geit die als welkomst geschenk werd aangeboden. Nog dezelfde avond genoten we van een heerlijk stukje geitenvlees. Wij zijn inmiddels gewend aan de Afrikaanse armoede en het gebrek aan bijna alles. Maar voor onze jonge werkers was de overgang groot. Alle luxe was voorbij, slapen op matjes op de grond van een oud schoolgebouw,

of buiten in een klein tentje. Douchen met een half emmertje water, wat je vaak zelf moest gaan halen, de wc alleen een gat in de grond. Dan nog die harde wind elke dag met al dat stof

dat overal in, op en onder gaat zitten. Maar de vriendelijke bevolking hielp ook zelf enthousiast mee met bouwen. Samen werken, schouder aan schouder, dan leer je elkaar goed kennen.

Mannen hier houden van voetbal, en vraag me niet hoe, maar ze kennen ook de namen van

Nederlandse voetballers. Dus werd er een voetbaltoernooi georganiseerd. De Nederlanders met sportschoenen maar de Malawianen soms op hun blote voeten.

Geweldig om te zien hoe een potje voetbal op een stoffig veld verbroederend kan werken.

Ook werd iedereen uitgenodigd om te komen logeren bij een Malawiaan thuis. Dat was voor ons allemaal een

belevens. We hebben bij de Malawianen in hun hutjes geslapen en samen gekookt boven een rokerig houtvuur. 's Zondags hebben we

samen de Heere, onze God groot gemaakt, onder een grote mangoboom, ieder in zijn eigen taal. Mooi om te zien dat we allemaal dezelfde God dienen en mogen leven uit Zijn genade. Tijdens de bouwperiode kwamen er elke dag wel 150 tot 200 kinderen om samen te

zingen, te luisteren naar een verhaal uit de Bijbel en iets te knutselen of te spelen. Dankzij de tolk was het een feest voor iedereen. De hele groep is ook in Mzuzu geweest en heeft bij ons in de tuin gegeten samen met de lokale jongeren die de Youth Alpha Course hadden gevolgd. Het waren drie drukke maar geweldig mooie weken: wat is het mooi om te werken, te bidden, te zingen met verschillende leeftijden en culturen.

Maar nu mogen we ons mooie werk weer oppakken. Inmiddels hebben we een training aan pompenbouwers gegeven en verschillende trainingen aan juffen om het nieuwe schooljaar weer goed te kunnen starten.

"De scholen zijn weer begonnen"

Waar we wonen is de armoede tastbaar. Tussen grote huizen die in onze wijk staan (sommige maar half afgebouwd) wonen families in hele kleine hokjes, soms gemaakt van wat palen, zakken, plastic en karton. Ze hebben een baan als 'bewaker' van het grote huis, krijgen daar heel weinig of geen salaris voor. Hoe moeilijk is het dan om je kinderen naar school te laten gaan? Ook al moet je maar, omgerekend, 30 eurocent per maand betalen, is dit voor sommige toch veel. Zo ontmoette ik Jona, 10 jaar oud met zijn twee kleine broertjes. "Waarom ben je niet naar school?" In gebroken Engels vertelde hij, "schoolgeld is er voor ons niet, mijn grote zus is wel op school." Jona ging verder met het spelen met takken en steentjes. Een schrijnend maar helaas veel voorkomend voorbeeld...

In gedachten loop ik verder en daar kwam ik Vitumbiko tegen, hij is zes jaar. Hij heeft een tas

om z'n nek. Met lachende ogen kijkt hij me aan en laat me vol trots de inhoud van z'n tas zien. Hij haalt er een smoezelig leeg broodtrommeltje en een lepel uit, en daarna een plastic zakje met een schrift dat doormidden is gescheurd. Zichtbaar blij met de belangstelling van Auntie Gerrie laat hij me z'n halve schriftje zien. Hij gaat op een holletje verder naar school. Bijna alle kinderen gaan zonder ontbijt naar school en hopen op wat eten op school, maar dat is er zeker niet altijd, dus na een dag school hebben ze vaak nog niets gegeten.

De meeste kinderen komen regelmatig naar de Sing-in en kennen Uncle Hans en Auntie Gerrie. Even verderop zijn er weer kinderen aan het spelen op straat, ze zien me en komen me een hand geven "Waarom zijn deze kinderen niet naar school?", vraag ik aan een oudere man. Ze hebben maar een paar kleren, daar spelen ze mee, daar slapen ze in. Eén keer in de week

wordt het gewassen. Meestal in het weekend, dus op maandag en dinsdag gaan ze naar school. Op woensdag en de rest van de week zijn de kleren te vies en mogen ze niet naar school, dan worden ze naar huis gestuurd. De scholen zijn weer begonnen.. maar niet zeker niet voor iedereen. Thuis gekomen dacht ik "dat kan toch niet zo zijn?" Gelukkig heb ik een koffer vol met shirts gekregen en heel veel lappen stof, waar ik heel blij mee ben. Even later snorde mijn naaimachine en werden er zo wat broekjes en rokjes gemaakt. De volgende dag waren de kinderen

dolgelukkig en hun moeder niet minder.

Een paar dagen later kom ik Steve tegen. Steve is 14 jaar en van school gestuurd omdat z'n haar te lang is. Op overheidsscholen wordt lang haar niet getolereerd. Lang haar is hier

Bidden en Danken

Wilt u/jij **danken** voor:

1. De geweldige weken die we hebben gehad met de 34 jongeren uit ondersteunende gemeenten
2. Het bouwen; bouwen aan huizen, bouwen aan interculturele contacten, bouwen aan je relatie met God

Wilt u/jij **bidden** voor:

1. De school die gebouwd is, dat er goed onderwijs gegeven wordt en dat het tot zegen mag zijn voor de kinderen
2. De mensen die leven in grote armoede waardoor kinderen niet naar school kunnen en zich niet kunnen ontwikkelen voor een betere toekomst

Contactgegevens

Postadres

PO Box 112
Mzuzu
Malawi

Website

www.liefdevoormalawi.blogspot.com

Skype

omehans_bab

E-mailadressen

hans.kasbergen@gmail.com
gerrie.kasbergen@gmail.com

Telefoonnummers

Hans: +265996030134
Gerrie: +265996090135

Hans en Gerrie Kasbergen zijn in 2014 door de GZB vanuit de Hervormde gemeente te Bergambacht uitgezonden naar Malawi.

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op rekeningnummer NL22 RABO 0187 6853 47 t.n.v. Hervormde Gemeente Bergambacht, o.v.v. Hans en Gerrie Kasbergen. Dank voor uw onmisbare steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie:

TFC tfchansengerrie@gmail.com
GZB Postbus 28 T 0343-512444
3970 AA E info@gzb.nl
Driebergen W www.gzb.nl

ongeveer 1 centimeter. “Maar ja, de barbershop is niet gratis en ik heb geen geld”, legt Steve uit. Even later zit Steve in de achtertuin en ik scheer z'n haar met de tondeuse, niet echt moeilijk, gewoon alles eraf, standje 1mm. Steve kijkt nog even serieus in de spiegel en is er best wel tevreden mee, hij geeft een ferme hand, bedankt me en gaat de volgende dag weer naar school. Ja, ook voor Steve is de school weer begonnen.

God geeft ons elke dag weer kracht en gezondheid om hier te zijn en te werken, te vertellen en te getuigen van Zijn liefde.

Hans en Gerrie

